

Brusel 2. dubna 2025
(OR. en)

7741/25

**Interinstitucionální spis:
2025/0076 (NLE)**

**ENV 232
CLIMA 100
POLMAR 12**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	2. dubna 2025
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2025) 145 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v souvislosti s Úmluvou o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku na zasedání ministrů v červnu 2025

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2025) 145 final.

Příloha: COM(2025) 145 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 2.4.2025
COM(2025) 145 final

2025/0076 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v souvislosti s Úmluvou o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku na zasedání ministrů v červnu 2025

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká postojů, který má být zaujat jménem Unie na ministerské části zasedání komise Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (dále jen „úmluva OSPAR“) v červnu 2025.

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Úmluva OSPAR

Cílem úmluvy OSPAR je ochrana oblasti severovýchodního Atlantiku vůči nepříznivým účinkům lidské činnosti, aby bylo chráněno lidské zdraví, byly zachovány mořské ekosystémy, a kde je to prakticky možné, byly obnoveny poškozené mořské oblasti. Úmluvu OSPAR přijalo 16 smluvních stran: Belgie, Dánsko, EU¹, Finsko, Francie, Irsko, Island, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Norsko, Portugalsko, Spojené království, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko. Úmluva byla otevřena k podpisu na zasedání ministrů komisí z Osla a Paříže dne 22. září 1992 a vstoupila v platnost dne 25. března 1998.

2.2. Komise OSPAR

Komise OSPAR (zřízená podle článku 10 úmluvy) je složena ze zástupců všech smluvních stran. Schází se v pravidelných intervalech a kdykoli je to kvůli zvláštním okolnostem považováno za nutné. Mezi její povinnosti patří dohled nad plněním úmluvy a přezkum priorit komise OSPAR, stavu mořské oblasti, účinnosti přijatých opatření a potřeby jakýchkoli dodatečných nebo odlišných opatření.

Podle článku 20 úmluvy má každá smluvní strana v komisi OSPAR jeden hlas. EU disponuje počtem hlasů, který se rovná počtu jejích členských států, jež jsou smluvními stranami úmluvy. Jestliže její členské státy uplatní své hlasovací právo, EU své hlasovací právo neuplatňuje, a naopak.

Podle čl. 15 odst. 3 úmluvy přijímá komise OSPAR změny úmluvy jednomyslně všemi hlasy smluvních stran.

2.3. Zamýšlený akt komise OSPAR

Během ministerské části svého výročního zasedání má komise OSPAR přijmout rozhodnutí, kterým se mění čl. 1 písm. a) úmluvy za účelem změny hranic mořské oblasti úmluvy OSPAR tak, aby tato oblast zahrnovala i vody spadající pod portugalskou a španělskou jurisdikci a mezinárodní vody mezi nimi².

Účelem tohoto prvního zamýšleného aktu je rozšířit mořskou oblast úmluvy OSPAR na vody obklopující Makaronésii (Madeira a Kanárské ostrovy) s cílem zajistit větší soudržnost úmluvy OSPAR s rámcovou směrnicí EU o strategii pro mořské prostředí³, a zlepšit tak

¹ Rozhodnutí Rady 98/249/ES ze dne 7. října 1997 o uzavření Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (Úř. věst. L 104, 3.4.1998, s. 1).

² Celková rozloha návrhu činí 2 573 750 km², z čehož 875 947 km² se nachází v portugalské a španělské výlučné ekonomické zóně a teritoriálních vodách a 1 697 803 km² je na volném moři (z nichž 944 425 km² se nachází v portugalských a španělských rozšířených kontinentálních šelfech a 753 378 km² představuje pásmo).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

koordinaci ochrany a zachování vysoké biologické rozmanitosti a zranitelných ekosystémů přítomných v oblasti Makaronésie.

V souladu s ustanoveními článku 15 úmluvy OSPAR vstoupí změna úmluvy pro smluvní strany, které ji ratifikují, přijmou nebo schválí, v platnost třicátý den po dni, kdy depozitář obdrží oznámení alespoň od sedmi smluvních stran. Poté změna vstupuje v platnost pro kteroukoli další smluvní stranu třicátým dnem po uložení příslušné její ratifikace, jejího přijetí nebo schválení.

Než vstoupí změna úmluvy OSPAR v platnost, mohou ji Portugalsko, Španělsko, jakož i kterákoli další smluvní strana prozatímně uplatňovat v souladu s příslušnými ustanoveními Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969, zejména článkem 25 o „Prozatímním provádění“.

Druhým zamýšleným aktem je rozhodnutí komise OSPAR o prevenci a odstranění používání některých výrobků (nepotažený expandovaný polystyren (EPS), nepotažený extrudovaný polystyren (XPS) a jakékoli jiné formy nepotaženého pěnového plastu v pontonech a bójích) a o zákazu jejich uvádění na trh, aby se zabránilo uvolňování EPS, XPS a jiných forem pěnového plastu do mořského prostředí.

Směrnice o plastech na jedno použití⁴ se vztahuje pouze na omezení výrobků na jedno použití (nádob na potraviny, nádob na nápoje a kelímků na nápoje) vyrobených z EPS. Nevztahuje se na součásti související s rybolovem vyrobené z EPS/XPS. Nicméně již během jednání o směrnici o plastech na jedno použití byla zvážena případná nová opatření týkající se předmětů souvisejících s rybolovem vyrobených z EPS/XPS, ale údaje, které byly v té době k dispozici, nebyly považovány za dostatečné. Komise OSPAR nyní poskytl na podporu navrhovaného rozhodnutí nezbytné údaje a informace v podkladovém dokumentu⁵.

Třetím zamýšleným aktem je opatření OSPAR pro nakládání s vodou vypouštěnou ze systémů čištění spalin instalovaných na palubách lodí, které jsou provozovány v uzavřených a otevřených režimech.

Smluvní strany úmluvy OSPAR jsou obzvláště znepokojeny vypouštěním vody ze systémů čištění spalin v oblastech, kde nejsou splněny environmentální cíle pro nebezpečné látky. Jasně vědecké a technické důkazy o tom poskytuje podkladový dokument, který zatím nebyl zveřejněn. Jako první krok navrhuje zákaz vypouštění pro všechny lodě vybavené systémy čištění spalin a plavící se ve vnitrozemských a teritoriálních vodách. Většina smluvních stran omezení vypouštění vody ze systémů čištění spalin podporuje. Menšina smluvních stran (zejména Norsko a Spojené království) by však trvala na tom, aby se vyčkalo, až budou v budoucnu v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) vypracována globální opatření, protože IMO je pro vypracování pravidel pro mezinárodní lodní dopravu nejvhodnější organizací. Různá individuální místní omezení pro vypouštění vody ze systémů čištění spalin přijalo více než 40 zemí po celém světě (včetně smluvních stran úmluvy OSPAR) a opatření OSPAR by podpořilo harmonizaci a zároveň poskytlo zúčastněným stranám právní jistotu v regionálním měřítku. Sekretariát OSPAR navíc obdržel od sekretariátu IMO potvrzení, že zavedení takového regionálního pravidla je v souladu s postupy IMO.

V listopadu 2024 vzali vedoucí delegace OSPAR na vědomí, že mezi smluvními stranami nebylo ohledně úrovně ambicí možného opatření OSPAR dosaženo shody. Dohodli se, že se bude pokračovat na vypracování návrhu rozhodnutí (jakožto jediného právně závazného nástroje úmluvy OSPAR), který bude předložen jako možnost na zasedání ministrů.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí

⁵ <https://www.ospar.org/documents?v=60598>

Ke zvážení na zasedání Výboru pro vliv lidské činnosti na životní prostředí (dále jen „EIHA“), které se má konat ve dnech 7.–11. dubna 2025, byly navrženy dvě možnosti:

- i) návrh rozhodnutí OSPAR, kterým se zakazuje vypouštění z lodí vybavených otevřenými a uzavřenými systémy čištění spalin v teritoriálních vodách;
- ii) návrh rozhodnutí OSPAR, kterým se zakazuje vypouštění z lodí vybavených otevřenými a uzavřenými systémy čištění spalin ve vnitřních vodách a přístavních oblastech spolu s návrhem doporučení OSPAR, které má být uplatňováno v teritoriálních vodách.

Komise se domnívá, že je naléhavě nutné přijmout omezení pro vypouštění ze systémů čištění spalin s cílem chránit mořské prostředí před toxicitou vypouštění, a to nejlépe na celosvětové úrovni. Vzhledem k tomu, že se odvětví v současné době zaměřuje na zachování stávajícího regulačního rámce (tj. pravidla 4 přílohy VI Mezinárodní úmluvy o zamezení znečištění moří z lodí), který umožňuje jejich používání a pouze reviduje stávající nezávazné pokyny s nízkými ambicemi, však na úrovni IMO neexistuje perspektiva přiměřeného regulačního přístupu v krátkodobém až střednědobém horizontu. Tím se legitimizují omezení na celostátní nebo regionální úrovni v různých částech světa, jako je to v případě předložených návrhů ohledně severovýchodního Atlantiku (viz výše).

Komise proto soustavně podporuje ambiciózní opatření v rámci úmluvy OSPAR v souladu s výše uvedenou možností i). Komise se zároveň domnívá, že vzhledem k výše uvedeným souvislostem by EU měla prokázat flexibilitu a přijatelným kompromisem by mohla být možnost ii). Pokud některé smluvní strany nepřijmou ani tuto úroveň ambicí, měl by se tento problém předložit ministrům, o čemž rozhodli i vedoucí delegace OSPAR v listopadu loňského roku.

Čtvrtým zamýšleným aktem je doporučení OSPAR o osvědčených postupech pro nakládání s odpadem v moři a pátým zamýšleným aktem je regionální akční plán pro koordinovaná opatření k předcházení hluku pod mořskou hladinou a jeho snížení.

Cílem navrhovaného doporučení o uplatňování osvědčených postupů v oblasti životního prostředí za účelem snížení množství odpadu v moři je vytvořit mechanismus pro podávání zpráv o tom, jak smluvní strany uplatňují a šíří osvědčené postupy (jako součást „ostatních dohod“ v rámci úmluvy OSPAR) proti znečišťování moří odpadem, o jejich dopadu a o potřebě přezkoumat nebo zrušit zastaralé postupy. Regionální akční plán OSPAR týkající se hluku pod mořskou hladinou určuje nejdůležitější opatření, která mají být provedena v regionálním měřítku za účelem snížení antropogenního hluku pod mořskou hladinou na úroveň, které nemají nepříznivý vliv na mořské prostředí. Jedním z jeho cílů je usnadnit provádění požadavků EU týkajících se hluku pod mořskou hladinou smluvními stranami úmluvy OSPAR, které jsou rovněž členskými státy EU.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Ustanovení čl. 6 odst. 1 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí vyžaduje, aby členské státy využívaly ke koordinaci svých strategií pro mořské prostředí „stávající regionální institucionální struktury spolupráce, včetně struktur v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, vztahující se na danou mořskou oblast nebo podoblast“. Podle článku 4 rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí je podoblast Makaronésie součástí oblasti severovýchodního Atlantiku. Je největší mořskou podoblastí evropských moří a vyznačuje se bohatou rozmanitostí stanovišť a druhů, včetně některých, které jsou uvedeny na seznamu „ohrožených nebo ubývajících druhů a stanovišť“ úmluvy OSPAR. V současné době zahrnuje mořská oblast úmluvy OSPAR vody podoblasti Makaronésie vymezené a schválené na úrovni EU pouze zčásti.

Portugalsko a Španělsko, které jsou jedinými zeměmi EU a OSPAR, které mají teritoriální vody v Makaronésii, vypracovaly společný návrh na změnu úmluvy OSPAR za účelem sjednocení mořské oblasti úmluvy OSPAR s vymezeními rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí. Toto sjednocení usnadní prostřednictvím posílené spolupráce na úrovni OSPAR provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí v těchto dvou zemích. Posílí se tím rovněž ochrana zranitelných druhů a stanovišť v tomto regionu a jeho jedinečné mořské a pobřežní biologické rozmanitosti.

Navrhované rozhodnutí OSPAR o omezení některých výrobků EPS/XPS je náležitě podloženo důkazy a je v souladu s právními předpisy a politikami EU týkajícími se snižování znečištění moří plasty, jako je směrnice o plastech na jedno použití a rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí. Navrhuje se proto, aby EU přijetí tohoto rozhodnutí podpořila.

Je nezbytné, aby v severovýchodním Atlantiku byla přijata opatření zaměřená na snížení vypouštění vody ze systémů čištění spalin na palubě lodí. To je v souladu s právními předpisy EU, jako je rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí, směrnice (EU) 2016/802 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech, směrnice o znečištění z lodí (2005/35/ES) a postoje v IMO a dalších mezinárodních fórech, včetně regionálních úmluv pro mořské prostředí v celé Evropě. Opatření usnadní úsilí členských států o dosažení dobrého stavu prostředí podle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí a rámcové směrnice o vodě⁶, zejména pokud jde o kontaminující látky.

Usnadnění uplatňování pokynů pro osvědčené postupy vypracovaných v rámci regionálních akčních plánů týkajících se odpadu v moři a přijatých komisí OSPAR přispěje ke snížení množství odpadu v mořském prostředí, a proto se navrhuje, aby EU přijetí výše uvedeného souvisejícího doporučení podpořila.

Regionálně koordinovaná opatření v rámci úmluvy OSPAR mohou snížit hluk pod mořskou hladinou a chránit mořský život a biologickou rozmanitost, a rovněž přispět k účinnějšímu provádění právních předpisů EU, zejména rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí. Navrhuje se proto, aby EU přijetí regionálního akčního plánu v rámci úmluvy OSPAR týkajícího se hluku pod mořskou hladinou podpořila.

Zamýšlená změna úmluvy OSPAR a zamýšlené rozhodnutí o prevenci a odstranění používání některých výrobků a o zákazu jejich uvádění na trh jsou pro smluvní strany v souvislosti s úmluvou OSPAR právně závazné. Zamýšlené rozhodnutí o nakládání s vodou vypuštěnou ze systémů čištění spalin, doporučení pro nakládání s odpadem v moři a regionální akční plán pro koordinovaná opatření k předcházení hluku pod mořskou hladinou a jeho snížení budou mít právní účinky podle mezinárodního práva. S blížícím se zasedáním komise OSPAR, které se bude konat ve dnech 23.–27. června 2025, je nezbytné, aby Unie ohledně těchto zamýšlených opatření, jejichž přijetí se plánuje, zaujala postoj. Jelikož tato opatření usnadní provádění politik a právních předpisů EU a zabrání poškozování mořského prostředí a biologické rozmanitosti a zlepší jejich ochranu, navrhuje se, aby Unie jejich přijetí podpořila.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) zavádí rozhodnutí, kterými se stanoví „*postoje, které mají být jménem Unie*

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.

zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“.

Pojem „akty s právními účinky“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, kterým se řídí dotyčný orgán. Zahrnuje rovněž nástroje, jež podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale „mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem EU“⁷.

4.1.2. Uplatňování v tomto konkrétním případě

Komise OSPAR je orgán zřízený dohodou, konkrétně úmluvou OSPAR.

Akty, které má komise OSPAR přijmout, představují akty s právními účinky ve smyslu čl. 218 odst. 9 SFEU, neboť:

- všechna rozhodnutí OSPAR jsou podle čl. 13 odst. 2 úmluvy OSPAR pro smluvní strany právně závazná;
- doporučení o uplatňování osvědčených postupů v oblasti životního prostředí za účelem snížení množství odpadu v mořích a regionální akční plán proti hluku pod mořskou hladinou vyvolávají podle mezinárodního práva právní účinky v tom smyslu, že smluvní strany v dobré víře zavazují k jejich provádění.

Pokud jde o doporučení, vyplývá to ze skutečnosti, že článek 13 úmluvy OSPAR výslovně ukládá komisi OSPAR přijímat doporučení a že článek 23 úmluvy OSPAR ukládá smluvním stranám povinnost podávat zprávy o dodržování doporučení OSPAR a podporovat jejich provádění.

Kromě toho bude mít regionální akční plán koordinovaných opatření pro předcházení hluku pod mořskou hladinou a jeho snížení rovněž právní účinky ve smyslu čl. 218 odst. 9 SFEU, protože tento nástroj stanoví řadu konkrétních cílů/opatření, která mají být provedena mimo jiné smluvními stranami s cílem snížit úroveň hluku pod mořskou hladinou, a proto pro smluvní strany vytváří povinnost konat v dobré víře podle mezinárodního práva za účelem provádění těchto právně nezávazných opatření.

Zamýšlené akty nedoplňují ani nepozměňují institucionální rámec úmluvy OSPAR. Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU závisí především na cíli a obsahu zamýšleného aktu, v souvislosti s nímž se postoj jménem Unie zaujímá. Má-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek označit jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU založeno na jediném hmotněprávním základě, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

4.2.2. Uplatňování v tomto konkrétním případě

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týkají ochrany životního prostředí. Hmotněprávním základem návrhu rozhodnutí je tudíž čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

⁷ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

5. ZVEŘEJNĚNÍ ZAMÝŠLENÉHO AKTU

Jelikož jedním z aktů, který má komise OSPAR přijmout, se změnila úmluva OSPAR, již je Unie smluvní stranou, je vhodné její po její přijetí zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v souvislosti s Úmluvou o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku na zasedání ministrů v červnu 2025

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva OSPAR (dále jen „úmluva“) byla Unií uzavřena rozhodnutím Rady 98/249/ES ze dne 7. října 1997⁸ a vstoupila v platnost dne 25. března 1998.
- (2) Podle čl. 10 odst. 3 úmluvy může komise zřízená čl. 10 odst. 1 úmluvy (dále jen „komise OSPAR“) přijímat rozhodnutí v souladu s článkem 13 úmluvy.
- (3) Komise OSPAR má na svém 28. pravidelném zasedání, které začíná dne 23. června 2025, přijmout i) rozhodnutí za účelem změny hranic mořské oblasti úmluvy OSPAR tak, aby tato oblast zahrnovala i vody spadající pod portugalskou a španělskou jurisdikci a mezinárodní vody mezi nimi, rozhodnutí o omezení některých výrobků s cílem zabránit uvolňování plastů do mořského prostředí a rozhodnutí o nakládání s vodou vypouštěnou ze systémů čištění spalin instalovaných na palubách lodí; ii) doporučení o osvědčených postupech pro nakládání s odpadem v moři a iii) regionální akční plán pro koordinovaná opatření k předcházení hluku pod mořskou hladinou a jeho snížení.
- (4) Je vhodné stanovit postoj, který má komise OSPAR jménem Unie v zaujmout, neboť zamýšlená opatření, která má tato komise přijmout, budou mít právní účinky ve smyslu čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (5) Postojem Unie by mělo být hlasovat pro výše uvedená opatření komise OSPAR, protože tato opatření usnadní provádění politik a právních předpisů EU, zabrání poškozování mořského prostředí a biologické rozmanitosti a zlepší jejich ochranu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie na [28.] zasedání komise OSPAR, které se bude konat dne 23. června 2025, spočívá v podpoře přijetí těchto opatření:

- a) rozhodnutí za účelem změny hranic mořské oblasti úmluvy OSPAR tak, aby tato oblast zahrnovala i vody spadající pod portugalskou a španělskou jurisdikci a mezinárodní vody mezi nimi; rozhodnutí o omezení některých

⁸ Rozhodnutí Rady 98/249/ES ze dne 7. října 1997 o uzavření Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (Úř. věst. L 104, 3.4.1998, s. 1).

výrobků s cílem zabránit uvolňování plastů do mořského prostředí; rozhodnutí o nakládání s vodou vypouštěnou ze systémů čištění spalin instalovaných na palubách lodí;

- b) doporučení o osvědčených postupech pro nakládání s odpadem v moři;
- c) regionální akční plán pro koordinovaná opatření k předcházení hluku pod mořskou hladinou a jeho snížení.

Článek 2

Zástupci Unie mohou s ohledem na vývoj jednání během zasedání vedoucích delegace OSPAR ve dnech 14.–16. května 2025 nebo na 28. zasedání komise OSPAR ve dnech 23.–26. června 2025 odsouhlasit drobné úpravy postoje uvedeného v článku 1 bez dalšího rozhodnutí Rady, a to v konzultaci s členskými státy během koordinačních schůzek na místě.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*